

Er Obama anfører for et 'Maidan' imod Trump? Hvad er Europas virkelige interesse? Af Helga Zepp-LaRouche

*4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.*

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau!* »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse dødsmåder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »synkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialisere områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplaprer det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolare politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigene i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den

totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstegn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på

kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberal, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gibe Kinias tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og

det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storståede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinner sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolare politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablissementet endnu bedre – dette etablissement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynges over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

Vi står ved et punkt for store muligheder; Ingen tid at spilde!

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – I timerne inden præsident Donald Trumps første tale til den samlede Kongres i aften, erklærede højtplacerede gesandter for Rusland hhv. Kina deres nationers interesse i at samarbejde med USA om strategiske anliggender. Disse udviklinger er indikerende for muligheden for at trække verden ud af faren for geopolitisk konfrontation – i århundreder adelsmålet for britisk imperiepraksis – og ind i en ny æra for gavnlige relationer over hele verden. Der er også initiativer til at bryde ud af det gamle og ind i en ny æra for gensidig, økonomisk fordel – »win-win«, som den kinesiske præsident Xi Jinping kalder det. Men tiden er meget kort.

I Moskva i dag talte den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov for Dumaen og erklærede, at Rusland ville hilse USA velkommen til et samarbejde imod terrorisme, og ligeledes til at føre en dialog om faren ved atomvåben. Han bekræftede, at »praktiske forberedelser« til et møde mellem præsident Trump og præsident Putin var i gang.

I Washington, D.C., mødtes den kinesiske topdiplomat Yang Jiechi med Trump i Det Hvide Hus, hvor han overbragte hilsner fra præsident Xi. Han rapporterede Kinas beredvillighed »til at styrke udvekslinger med USA på alle niveauer, fra toppen og ned«, og til at »udvide koordination og samarbejde med USA om

bilaterale, regionale og globale spørgsmål ...« Der finder diskussioner sted om et eventuelt møde mellem statsoverhovederne i maj måned.

Uanset, hvad præsident Trumps nøjagtige ord og understregning over for Kongressen i aften måtte være, så er det aktuelle mulighedernes øjeblik manifest og dyrebart. Men intet er afgjort. Der er andre elementer, der kæmper om dominans, i spil i Trumps lejr.

Lad os se på USA's fortsatte involvering i Bush-Cheney-Obama-politikken med uophørlig krigsførelse i Sydvestasien. I FN's Sikkerhedsråd måtte Rusland og Kina her til morgen nedstemme en uretmæssig resolution for at straffe Syrien, som Storbritannien og Frankrig havde fremsat, og som USA dumt støttede. (Resolutionen, der pålægger sanktioner og forbud, påstår, uden beviser, at den syriske regering bombede sit folk med gas i 2014 og 2015.) Præsident Putin, fra sit besøg i Centralasien, talte offentligt i morges og fordømte forsøg på at indføre sanktioner imod det syriske lederskab. »Jeg mener, at dette træk er fuldstændigt upassende nu. Det hjælper ikke, vil ikke hjælpe, forhandlingsprocessen. Det ville kun skade eller undergrave tilliden under processen.«

Virkeliggørelsen af potentialet for at afslutte den nuværende æra med krigsførelse og elendighed afhænger af vores egen, og vore samarbejdspartneres, indgriben. LaRouchePAC vil afholde en Aktionsdag i denne uge, hvor en styrkeopvisning på Capitol Hill vil finde sted på onsdag, med delegationer fra østkysten, og som vil presse på for Kongressens vedtagelse af Glass-Steagall, og LaRouches Fire Love. Henved 5.500 underskrifter for Glass-Steagall er allerede i dag blevet overbragt til diverse kongresmedlemmer, og til Det Hvide Hus. Hertil kommer, at dusinvis af udvalgte kongreskontorer modtager kopier af EIR's dossier, der blev udgivet i sidste uge, **>Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«**

Trump selv fordømte Obama og denne flok i den farvede

revolution under et Tv-interview til Fox News, hvor han refererede til protesterne, de falske nyheder og de uophørlige anklager om Rusland. Trump sagde: »Jeg mener, at han [Obama] står bag det. Man ved aldrig præcis, hvad der foregår bag scenen ... jeg mener, at præsident Obama står bag, for hans folk står helt bestemt bag. Og nogle af disse læk kommer muligvis fra denne gruppe, hvilket er virkelig alvorligt, for det er meget dårligt i henseende til national sikkerhed ... «

Mange amerikanere begynder nu, for første gang, at se et 'Maidan' imod deres egen regering. Der er nu planer i gang for at udgive 'sandhedsdossiers' i hver af de kommende uger, for at få sandheden frem om, hvad der blev begået i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen. Serien vil begynde med dokumentation for folkemordet i Yemen.

Foto: Fra LPAC's organisering for Glass-Steagall i USA. På onsdag (1. marts) vil aktivister fra LPAC være talstærkt til stede ved Capitol Hill for at presse kongresmedlemmer til snarest at vedtage Glass/Steagall-loven og LaRouches Fire Love.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former.

Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og

som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberal, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmelting af gruppetakegang og gruppenarcissisme, fortaber fortalerne for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledestænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondskabsfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten

og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselsscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobringssplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's

transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommisionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaucrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers (PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentielle Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længst blevet genstand for

diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsøgte fuldstændigt at belyse det enorme potentiiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablissementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow, havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men reflekterer også en aggression, der gør det tydligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det »vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende, som er forbundet med den unipolare verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberaler, neokonservative efter den »påne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange

vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

RADIO SCHILLER den 27. februar 2017: Hvad Trump bør sige ved sin tale om nationens tilstand// Ukraine//Rumprogram

Med formand Tom Gillesberg

Vil kun nogle få ledere fra

EU deltag i Silkevejsforum i Beijing?

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation, baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

Betydningsfuldt kinesiske månedsmagasin om udenrigspolitik udgiver artikel af EIR's Bill Jones

25. feb., 2017 – *China International Studies*, en engelsksproget publikation fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, som arbejder under det Kinesiske Udenrigsministeriums regi, udgav i deres januar-februar 2017 udgivelse (nr. 62) en artikel af EIR's Bill Jones, med titlen, »Bælt & Vej-initiativet – Kortlægning af en ny kurs for menneskeheden«.

I artiklen gennemgår Jones 'Bæltet & Vejens' historie og bemærker Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets arbejde i begyndelsen af 1990'erne for at promovere projektet med den Eurasiske Landbro efter Sovjetunionens fald, og som førte frem til konferencen i 1996 i Beijing, der blev sponsoreret af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi. Jones nævner også arten af dirigistisk politik, i Hamiltons tradition, som Kina (og andre asiatiske lande) har benyttet til at gennemføre sin strategi for udvikling. Jones diskuterer også finanskrisens art i løbet af de seneste to årtier, hvor verden blev sat på en nedadgående kurs, som blev vendt omkring af Kinas lancering af 'Bæltet & Vejen' og oprettelsen af nye finansinstitutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken').

Jones bemærker, at Kinas udvikling og den fortsatte udvikling af lande som Rusland og Indien, har skabt en situation i

verden, hvor USA's traditionelle rolle som en »verdensleder« har ændret sig og skabt et behov for en ny form for global styrelse. Idet han skitserer udviklingen af finanskrisen og G7's manglende evne til at løse den, viser han, hvordan det blev nødvendigt at samle en bredere gruppe af nationer for at tackle denne krise. Dette var oprindelsen til G20, der under deres seneste møde, med Kina som vært, vedtog et program for eliminering af fattigdom på globalt plan. Post-Bretton Woods-strukturen er slut, skriver Jones, og der er derfor behov for at skabe en økonomisk verdensorden af en anden art.

Han bemærker Kinas vægt på en win-win-situation, der, idet den kommer fra en anden, kulturel matrix, ikke ønsker at videreføre geopolitikkens gamle nulsumsspil.

Artiklen slutter med et citat af Konfucius,

»Det overlegne menneske er sig retfærdighed bevidst, det underlegne menneske er sig fordelagtighed bevidst.« (Kursivering red.)

Jones skriver: »Bælt & Vej-initiativet handler, på et dybt plan, om spørgsmålet om 'retfærdighed' inden for økonomiske anliggender, og som karakteriseres af præsident Xis uophørlige understregning af 'Bæltet & Vejens' fremtræden som et 'win-win'-samarbejde. De regionale projekter udvikler sig således til at blive en verdenslandbro, skriver han, og den nye Trump-administration, med sin vægt på byggeri af infrastruktur i USA, kunne meget vel udvide Bælt & Vej-perspektivet til at omfatte Nordamerika, som således ville være til fordel for USA selv, og for verden.«

Foto: EIR-korrespondent, og leder af EIR's Washington-kontor, Bill Jones, her som taler ved en konference i World Forum of China Studies, november, 2015.

Tom Gillesbergs åbningstale ved koncerten, »En musikalsk dialog mellem kulturer«, København, 17. feb., 2017

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale allianceer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Deres excellencer, medlemmer af diplomatiet; mine Damer og Herrer: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er, sammen med Jelena Nielsen fra Russisk-Dansk Dialog, vært for i aften.

Konerten er arrangeret af Schiller Instituttet; Russisk-Dansk Dialog; Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter. Vi vil gerne takke medsponsorerne og Det Russiske Center for Videnskab og Kultur for velvilligst at stille deres hus til

rådighed for aftenens koncert, samt de mange kunstnere, der frivilligt har stillet deres indsats til rådighed for at gøre denne aften til en rig dialog mellem kulturer.

To praktiske meddelelser: efter det første nummer kommer der ekstra stole, nogle af jer kan sidde på; det andet er, at jeg gerne vil have, at alle slukker for deres mobiltelefoner.

Vi lever i øjeblikket i virkelig interessante tider; Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, hustru til Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, sagde for nylig, at det globale, strategiske billede er meget dynamisk, flydende, lovende og farligt, alt sammen på én gang. På den ene side har vi stadig denne uhæmmede konfrontation, med deployering af tropper mod de russiske grænser og andre konfrontationspolitikker, der stadig finder sted og stadig ikke har forandret sig. Vi har ligeledes et globalt finanssystem, der, hvornår, det skal være, vil bryde sammen i den næste, store krise, der sandsynligvis vil blive langt større end det, vi så i 2008. Men samtidig har vi fået en ny præsident i USA, Donald Trump, der både i sin kampagne og i det, vi hidtil har set, har annonceret, at der vil komme forandring i USA's politik, og at, med ham som præsident, ønsker USA at genoprette normale bånd til Rusland, til Kina og til andre nationer i verden, baseret på en politik for genopbygning af USA, men at dette ikke står i modsætning til en genopbygning af hele verden.

Samtidig har vi et momentum, der er blevet opbygget i en rum tid, med især den kinesiske drivkraft med Bælt-og-Vej-initiativet, og som i øjeblikket er engageret i mindst 70 nationer i hele verden, i en politik, som vi for årtier siden lancerede under navnet 'Fred gennem udvikling'. At, samtidig med, at man har økonomisk udvikling, så har man også grundlaget for samarbejde og varig fred.

Vi befinder os altså i en tid, hvor alt kan ske. En masse mennesker er flippet ud over dette; de ved ikke, hvad dagen i

morgen vil bringe. Men vi ser dette som en stor mulighed for forandring, og vi kunne meget vel stå ved et punkt, hvor vi kan få USA til at tilslutte sig indsatsen fra så mange andre nationer, som Kina, som Rusland, som Indien og mange andre nationer med dem, der samarbejder om hele menneskehedens fælles skæbne; og hvis USA tilslutter sig denne indsats – samt naturligvis også Danmark og de europæiske nationer tilligemed – så står vi pludselig i noget, der uden enhver tvivl vil blive den største epoke i menneskehedens historie. For vi vil pludselig blive i stand til at få en verdensomspændende renæssance, der omfatter hele planeten på samme tid – noget, der aldrig tidligere har fundet sted i menneskehedens historie.

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliance, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Vi mener således, at det er yderst passende, at vi har en dialog mellem kulturer; at vi, i stedet for at se andre kulturer, andre nationer og andre folkeslag som en trussel, ser det som en utrolig berigelse. Og at alle nationer fremdrager den bedste kultur, de bedste højdepunkter, de bedste bidrag, som de har at skænke menneskeheden, og gør dette tilgængeligt for verdens øvrige nationer samtidig med, at de modtager de bedste af alle disse kulturers skabelser

retur. Og når det sker, så, som mange af jer ved, var dette i vid udstrækning, hvad den Gamle Silkevej drejede sig om; jo, der var handel, men der var også kulturel og videnskabelig interaktion, som i realiteten fik langt større konsekvenser end selve handelen. Det er præcist, hvad der nu må ske med dette store projekt, Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, som resten af verden nu er ved at tilslutte sig.

Jeg håber således, at I vil nyde aftenens koncert, og jeg håber, at I vil se det som et bidrag til at få denne dialog mellem kulturer i gang, og at det er noget, vi vil komme til at se meget mere af på alle niveauer.

[Se videoen her.](#)

Schiller Institutts Koncert: En musikalsk dialog mellem kulturer, Kbh., 17. feb. 2017

Dialogen mellem kulturer, mellem selve sponsorerne, førte til den store succes – Schiller Instituttet, organisationen Russisk-Dansk Dialog, det Russiske Hus i København og det Kinesiske Kulturcenter. Koncerten afholdtes i det Russiske Center for Videnskab og Kultur, som repræsenterer den Russiske Føderations myndighed for forbindelse til Fællesskabet af Uafhængige Stater (fra det tidligere Sovjetunionen), russere i udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Følgende musikalske indslag er ikke vist i videoen: The

following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark.
Hun sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by **Christine Raft**, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by **Christine Raft**.

Programmet/Program:

Download (PDF, Unknown)

**Kommentar i den kinesiske avis Xinhua siger,
Trump med letthed kunne
identificere sig
med Kinas win-win-filosofi**

21. feb., 2017 – En seniorskribent for den kinesiske avis *Xinhua*, Luo Jun, publicerede den 20. feb. en kommentar, der udviser forsiktig optimisme mht. præsident Trumps politik over for Kina, og ud over Kina.

»Ulig disse traditionelle politikere, der i betydelig grad er influeret af Realisme-politikkens [realpolitik, -red.]

nulsums-tankegang, så kunne Trump derimod, med sin baggrund i forretningsverdenen, med lethed identificere sig med Kinas win-win-filosofi», erklærer forfatteren. Idet han bemærker den første, positive telefonsamtale mellem Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping, bemærker Luo, at Trumps bekræftelse af politikken for Ét Kina kom aftenen før den japanske premierminister Abes besøg i USA, og at timingen »kan være blevet omhyggeligt valgt for at maksimere USA's interesser, men inden for en vindersituation for alle, som tilfredsstiller alle parter.«

Forfatteren Luo Jun slutter med den formaning til Trump, at han må gå længere end til ord: »Den nye, ikke-traditionelle amerikanske administration må imidlertid være opmærksom på, at den må 'gå talen' (praktisere, hvad den prædiker) om konstruktivt samarbejde med Kina og andre lande for således at cementere dens meget tiltrængte troværdighed.«

Blandt de spørgsmål, som vides alvorligt at bekymre den kinesiske regering, er den aktuelle deployering af et amerikansk hangarskib og krigsskib bevæbnet med styrede missiler, der skal afpatruljere Det Sydkinesiske Hav, for første gang i Trumps præsidentskab. Den 15. februar advarede talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, om, at Kina »kraftigt modsætter sig noget lands forsøg på at underminere Kinas suverænitet og sikkerhed under dække af sejlads- og overflyvningsfriheden».

Foto: En amerikansk flådehangarskibs-angrebsgruppe har indledt »routineoperationer« i Det Sydkinesiske Hav. Operationerne indledtes på trods af en advarsel fra Kina om ikke at blande sig i Kinas suverænitet i området. Angrebsgruppen omfatter hangarskibet af Nimitz-klassen, USS Carl Vinson.

EU-dinosaurerne har ikke længere magten

22. feb., 2017 – Den europæiske Unions anti-humane system har ikke længere magten, med medlemslande, der i stigende grad træffer beslutninger for deres nationer og trodsede Bruxelles' og Frankfurts såkaldte myndigheder. EU-institutioner reagerer ved at blive mere aggressive over for sådanne lande, hvilket blot fremrykker opløsningen af selve EU.

To nylige tilfælde sætter fokus på denne tilstand: aftalen mellem Ungarn og Kina om en højhastighedsjernbane mellem Budapest og Beograd, og den italienske beslutning om at trodse EU's regler for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindskud) og etablere et nationalt sikkerhedsnet for banksystemet.

EU-kommissionen forfølger en helt forkert kurs mht. den Nye Silkevej:

EU-kommissionen har indledt en undersøgelse af Beograd-Budapest-højhastighedsjernbanen, en 350 km lang linje, der udgør en strategisk del af Bælt-og-Vej-initiativets østeuropæiske rute. EU fokuserer især på Ungarn, et fuldt EU-medlem, og mindre på Serbien, der ikke er underkastet strenge EU-regler. China Railway International Corp. er entreprenøren, og Kinas Eksport-Importbank er financiereren.

EU vil afprøve, om kontrakten strider imod EU-love, som påbyder, at store aftaler skal udbydes i offentlig licitation. Den ungarske regering sagde, at den havde underskrevet kontrakten med Kina efter konsultationer med Bruxelles.

»Jernbanen udgør en stor del af Ét Bælte, én Vej-projektet«, sagde Tamas Matura, hjælpeprofessor ved Corvinus Universitet i Budapest. »Den ungarske sektion skal tjene som et svendestykke, der viser, at kineserne kan bygge i

overensstemmelse med EU-standarder. Linjen vil reducere transporttiden fra otte til tre timer og vil blive forbindelsen mellem den kinesiskejede Piræus-havn i Grækenland, og Central- og Østeuropa.

Foto: Den serbiske premierminister Aleksandar Vucic holder en model af et højhastighedstog, mens han holder en tale ved åbningsceremonien for påbegyndelsen af byggeriet af Beograd-Budapest-jernbanen i Novi Sad, Serbien, 23. dec., 2015.

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter, der præsenteres i denne rapport, er i sandhed det udkast, ud fra hvilket førende regeringer i hele verden arbejder; udfordringen består nu i at bringe USA tilbage til sine rødder og transformere det til en magtfuld allieret for denne nye, økonomiske orden.

Dette er et historisk øjeblik, hvor vi kan ændre verden og historien.

Opfordring til International aktionsdag 23. februar.

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC

Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident Trumps pressekonference i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neoliberale, neokonservative, unipolære verdensetablissement, både i USA og Europa, er fuldstændig fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinderen af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i

USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablissement absolut nægter at se, er, at det var *deres* politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i principippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trumps første aktiviteter af diplomatisk art er meget,

positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturs faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende

tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

- Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der

implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det. Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentielle, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med

Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter. Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

**Meget spændende, farligt og dynamisk: Dette er de historiske øjeblikke, hvor vi kan ændre verden og ændre historien.
LaRouchePAC Internationale Webcast, 17. februar, 2017;
Leder**

Helga Zepp-LaRouche har krævet en international kampagne, der skal orienteres hen imod det forestående, internationale

topmøde, som Kinas præsident Xi Jinping skal være vært for, og som vi få deltagelse af Ruslands præsident Putin, og forhåbentlig også direkte af USA's præsident Trump, om spørgsmålet om den kinesiske regerings Bælt-og-Vej-initiativ, eller den Nye Silkevej, eller OBOR-initiativet. Det, som Helga LaRouche sagde, var, at, hvis Donald Trump overbevises om ikke alene at deltage i dette topmøde, men også blive en beredvillig deltager i det nye, økonomiske paradigme for udvikling, der er i færd med at vokse frem omkring den Nye Silkevej, så vil dette konsolidere dette nye, økonomiske paradigme og ændre historiens gang. Det Britiske Imperiums gamle geopolitikker vil blive et levn fra fortiden; og dette er måden, hvorpå USA rent faktisk kan sikre en mirakuløs, økonomisk genrejsning.

Matthew Ogden: Vi vil, med det samme, lægge ud med tre store initiativer, som LaRouchePAC er engageret i. Nummer ét er naturligvis fortsat det førende initiativ i USA; vores appell og kampagne for at indsamle 10.000 underskrifter i løbet af de næste ti dage for at fortælle Donald Trump, at han, under sin tale til Kongressens to huse den 28. februar, bør forpligte sig til at genindføre Glass-Steagall. Det vil sige, den oprindelige Glas/Steagall-lov fra 1933; og det var en del af hans valgkampagne. Man underskriver appellen ved at tekste »GSACT« til 52886; det giver direkte mulighed for at underskrive appellen. Man kan også underskrive via websiden, <https://lapc.co.trumpsotu>. Vi vil hen over de næste ti dage overvåge appellen for at give jer en idé om, hvor vi er i forhold til vores mål. Vi har i øjeblikket via den digitale appell 2026 underskrifter; og jeg ved, at der er en masse underskrifter derude på fysisk papir, som folk har taget med til møder med progressive Demokrater eller andre kampagnebegivenheder, eller offentlige delstatskongresmøder. Det er meget vigtigt at få disse underskrifter ind i LaRouchePAC's website-database, så vi har dem centralt samlet ét sted. Vi overgiver disse underskrifter til kongresmedlemmer; dette er ved at få stor indvirkning.

En opdatering om Glass/Steagall-lovforslaget, der i øjeblikket er fremsat i Repræsentanternes Hus – HR790 – er, at yderligere fire kongresmedlemmer er blevet medsponsorer af dette forslag; hvilket giver os godt og vel 30 sponsorer af HR790. Det er meget vigtigt, at vi fortsætter med at udbrede denne kampagne. Det var nummer ét.

Nummer to er, at Helga Zepp-LaRouche har bestilt et dossier, som er i færd med at blive samlet, mens vi taler her, og som bliver publiceret før næste uge. Den 23. februar er målet for dette, for Helga Zepp-LaRouche har foreslået en International Sandhedens Dag næste torsdag; for at afdække og afsløre sandheden. Den sande narrativ, og ikke den fiktive narrativ, om det, der fandt sted i Ukraine; og kuppet, der blev kørt i Ukraine af Victoria Nuland og andre medlemmer af Obama-administrationen under dække af en såkaldt »farvet revolution«. Grunden til, at det er så vigtigt at få en International Sandhedens Dag næste torsdag, er, nummer ét, at hele narrativen og propagandakrigen, der føres imod Rusland netop nu, hænger på de fejlbehæftede misforståelser, som flertallet af det amerikanske folk er blevet fortalt, om, hvad der virkelig skete i Ukraine. Så sandheden om dette må komme frem. Men, den endnu mere presserende grund til, at dette dossier netop nu sammensættes, er, at det selv samme apparat – den med George Soros tilknyttede Obama-administration, der stod bag denne farvede revolution og kuppet i Ukraine, nu også forsøger at køre en farvet revolution internt i USA. Denne påstand vil blive underbygget af dette dossier, der nu bliver sammensat.

Og så nummer tre: Helga Zepp-LaRouche har krævet en international kampagne, der skal orienteres hen imod det forestående, internationale topmøde, som Kinas præsident Xi Jinping skal være vært for, og som vi få deltagelse af Ruslands præsident Putin, og forhåbentlig også direkte af USA's præsident Trump, om spørgsmålet om den kinesiske regerings Bælt-og-Vej-initiativ, eller den Nye Silkevej, eller

OBOR-initiativet. Det, som Helga LaRouche sagde, var, at, hvis Donald Trump overbevises om ikke alene at deltage i dette topmøde, men også blive en beredvillig deltager i det nye, økonomiske paradigme for udvikling, der er i færd med at vokse frem omkring den Nye Silkevej, så vil dette konsolidere dette nye, økonomiske paradigme og ændre historiens gang. Det Britiske Imperiums gamle geopolitikker vil blive et levn fra fortiden; og dette er måden, hvorpå USA rent faktisk kan sikre en mirakuløs, økonomisk genrejsning. Så dette er emnet for denne pamflet, som LaRouchePAC udgav for to år siden: »USA må tilslutte sig den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance.« Som en del af dette initiativ for at orientere arbejdet hen imod denne Bælt-og-Vej-konference i Kina i maj, er LaRouchePAC nu i færd med at opdatere denne pamflet; og det bliver en totalt omredigeret pamflet med det formål at initiere denne kampagne for at lægge Bælt-og-Vej/Ny Silkevej frem på bordet.

Dette er således de tre initiativer: 1. Glass-Steagall; vi må øge underskrifterne på denne Glass/Steagall-appel i løbet af de næste ti dage. 2. Den Internationale Sandhedens Dag næste torsdag om den sande historie bag den farvede revolution og kuppet i Ukraine og faren for, at det præcis selv samme nu køres i USA. 3. Fortælle præsident Trump, at USA må tilslutte sig den Nye Silkevej; at han må deltage i denne konference i Kina til maj. Rusland, Kina og Indien kan gå sammen om at skabe et helt nyt, økonomisk paradigme.

(Udskrift af webcastet, fortsat; engelsk):

That's the three subjects Diane
and I are going to be discussing a little bit more in depth
here
today; but I'd like to begin with a short excerpt from the
strategic briefing that Helga Zepp-LaRouche gave at the
beginning
of the Fireside Chat national activists' call last night.
Some

of you may have heard it; but this is very important for everybody to gain wider circulation. This is a short excerpt from Helga Zepp-LaRouche's statement from last night:

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Let me say hello to all of you. It's a pleasure to be able to talk with you. I guess most of you saw the

press conference of President Trump today which obviously proves

that this is a very active and feisty person who knows how to deal with a rambunctious bunch of media. I think it was quite funny and I enjoyed watching at least a couple minutes of it, because it shows that this is really a very interesting moment in

history. Because he is not sitting down and taking the fact there

is actually a coup in process against him. I think this is very

serious. The old establishment, the neo-liberal, neo-con, unipolar world establishment both in the United States and Europe, they're {completely} freaked out. They don't accept the

fact that Trump was elected and they're obviously involved in an

attempt to get Trump out of the White House. Anyway, either a coup, a military coup which was talked about, an impeachment, or

even worse, as the chief editor of the German liberal newspaper,

{Die Zeit}, said in a talk show; he said, "Murder in the White House." I mean this is quite scandalous that the chief editor of

a so-called mainstream newspaper would say such a thing.

But what is going on is very serious. Because they have deployed George Soros, who is really nothing but an instrument of

the British Empire; and George Soros who is the inventor, or the financier of the concept of color revolution, in other words, to finance all kinds of civil groups, NGOs, other groups how to cause regime change. They have been involved in doing that for the better part of the post-Soviet era, in many countries in Eastern Europe; in Ukraine, in 2004, the Orange Revolution; the Rose Revolution in Georgia; later the Arab Spring; they attempted White Revolution in Russia which failed; they attempted so-called Yellow Revolution with the yellow umbrellas in Hong Kong against China, which failed. What you see right now in the United States is exactly the same kind of apparatus financed by Soros, and it is really meant to undo that election. It is very serious.

And obviously, the whole story that it was Russia which stole the US election is completely ludicrous. It was Hillary perfectly on her own who did this. She talked about the people in the Midwest and rust belt, about the so-called "deplorables," the people who didn't "make it." And it is those people who voted for Trump. What this establishment absolutely refuses to see is it was {their} policies of neo-liberalism, of causing wars in the Middle East based on lies à Iraq, Afghanistan, Libya, Syria – which is the reason why you have a gigantic refugee crisis in Europe; this refugee crisis was not the cause, but the trigger for the Brexit, Great Britain leaving the EU. And more fundamentally, it was that section of the British population felt

that they are no longer represented by the European Union and that's why they wanted to get out. It was in principle exactly the same reason why people didn't want Hillary, but voted for Trump.

If you look at it from the strategic standpoint; don't look at it from the internal US situation which right now is very polarized. You look at the mass media, you have never seen such hysteria in your lifetime. So, don't look at it from an internal American standpoint; look at it from a strategic standpoint first. And from that standpoint, one can say that, while for sure Trump is making some things not perfect; but the most important question is that the Trump election means the possible solution to the war danger. If it would have continued with Obama and Hillary, we were on a short fuse to World War III, because the whole encirclement of Russia, of China, the whole idea of no-fly zones over Syria, that would have brought us to a confrontation with Russia and China in the short term.

So, the first diplomatic activities of Trump are very, very positive, because he had very good exchanges with Xi Jinping, the Chinese leader, and he characterized the discussion as extremely friendly, extremely warm; and that was the same view expressed by the Chinese after the phone discussion a couple of days ago.

Then, you had the visit of the Japanese Prime Minister Abe in the United States, and they agreed on massive investment of

Japanese companies in infrastructure in the United States; and also China offered to invest massively in the infrastructure reconstruction of the United States. Now Trump had promised that

he would invest \$1 trillion in the infrastructure in the United

States, but if you look at the actual condition of American infrastructure, everybody can see very clearly that \$1 trillion

will not be enough. There are Chinese scholars said we need at least \$8 trillion, and China would be willing to invest in a very

large part of that; and together China and Japan would have the

industrial capacity to reconstruct the American infrastructure in

a very efficient and very quick time.

Also, the initial correspondence between Tillerson, the new

Secretary of State, and [Russian] Foreign Minister Lavrov, who met today in Bonn in the context of the G20 are carefully cautiously positive signs that they think they can work together

and obviously the things to overcome are huge, but these are positive first steps.

If you look at it strategically, the United States Trump

administration had said they do not oppose the effort by Japan to

get good relations with Russia. Prime Minister Abe was in Russia;

he will go there two times more this coming year. Putin was in Japan in December. They are now working together economically to

develop the Kuril Islands, the so-called Northern Territories; and Abe wants to sign a peace treaty with Russia during his time

in office, i.e., in the next several years.

If the United States takes a positive attitude towards Russia improving relations with Japan, if at the same time the United States has promising signs of improving relations with China, and Russia and China are working very well together; then

if the United States gets to a positive agreement with Russia, then you have it! We have for the first time in – I don't know since when, maybe the first time in history, ever, we have the ability to straighten out the relations among the major powers of this world, and have a real chance to eliminate the danger of war for good.

This is extremely important, because what is more important than the existence of the human species and the perspective to eliminate war forever! In the time of thermonuclear weapons, war cannot be a way of conflict resolution anymore.

So, this is very positive. And Lyndon LaRouche, my husband, when he was briefed on all of these developments in the last days, he had a very positive attitude. He said, "Don't panic, don't fall for the coverage of the mass media. This is all going on in a very positive direction." I think there is absolute reason for optimism; and the way how Trump is responding to this coup attempt, he says it is the intelligence community which is leaking classified information to the media, they're passing them out like candies and there should be a criminal investigation of those who are doing it. And that is exactly the right attitude.

This is a big battle, because obviously the Trump administration is far from being in place – many appointments are still in the air and they're obviously some problematic ones including the very high representation of Wall Street, which is a problem.

So, therefore, it is extremely important that we escalate this campaign. You have all this motion in the Congress. You saw the speech by Senator Cantwell, why she opposed Mnuchin for the post of the Secretary of the Treasury. You have a lot of motion. You have various kinds of state legislators implementing not only Glass-Steagall resolutions but actually what is the Four Laws of Lyndon LaRouche: first of all, Glass-Steagall; secondarily, a national bank to generate credit; thirdly, a credit system; and fourthly, an increase of the productivity of the labor force through the concentration on fusion power and space technology on the basis of international cooperation. Because you need to increase the productivity of the production and labor force. There are many state legislatures, I think there are now six or seven who have passed these Four Laws.

That is what this call is actually about: How can we escalate this fight to basically create a situation where Trump, by the time of the State of the Union address, includes Glass-Steagall, the real Glass-Steagall, and not some watered down ring-fencing, Volcker Rule, or whatever.

This is all extremely important, because we will put out a

dossier on Soros, showing exactly why this apparatus making the coup attempt against the Trump administration is exactly what was done in Ukraine; and I'm asking you to participate in a day of action on the 23rd of February, which is the third anniversary of the coup in Ukraine, the Maidan leading to the coup. And I'm also asking you to help to emanate the knowledge about what is the apparatus of Soros behind this coup in the United States.

I want to leave it at these initial remarks so you can say whatever you want and then we can engage in the discussion. But I can assure you, the battle now in the United States to not only protect the Trump administration from being couped and ousted, but to actually make sure that the potential which this administration represents is being implemented. Because now if the United States goes in coordination with China, if the United States joins the Silk Road, by not only extending the Silk Road into the United States by building infrastructure, but by working together with Russia and China in other parts of the world. For example, the reconstruction of the Middle East, which only these powers together can accomplish; or the industrialization of Africa, which China has started now already with many, many exciting projects. Japan is involved, India is involved, and we have to get the United States to join in something which the United Nations has just called the "common future for humanity in

Africa."

So, all these major nations have to be brought to work together for the common good of all of civilization and this is within reach. This is very exciting. It is very dangerous. It is very dynamic. But I think these are the moments in history where if people have a good plan, they can change the world and they can change history.

OGDEN: As I said, there are going to be activities all across the country; and we're asking people to be engaged in planning for this International Day of Truth next Thursday, as Helga LaRouche said, to set the record straight on what happened in Ukraine and also to tell the truth about what's happening now inside the United States. There was a good interview with former Congressman Dennis Kucinich just a few days ago on Fox Business News; and he said very clearly that what's happening right now is the so-called "deep state" intelligence community is waging a war against the elected President of the United States with the purpose of perpetuating a Cold War confrontation between the United States and Russia. He said no matter what you think of the politics of the President, this is unacceptable. We also had a call from Oliver Stone, the Academy Award-winning film director, who was interviewed on a Russian television station; and he echoed the same call that you're hearing from Helga LaRouche, that unfortunately, Americans do not know the truth about what happened in Ukraine. He said, "If I were President

Trump, I would declassify all this information on Ukraine â€¦ because it's the focal point of where this [new] Cold War has come about."

So, let me just let Diane say a little bit on this if she wants to, and any plans up there in New York.

DIANE SARE: First of all, I'll say that Mrs. LaRouche made a point at a town hall meeting she addressed here in Manhattan, that she had never seen a case where you had a democratic election where someone was elected – in this case President Donald Trump – and the array of operations set into motion immediately following that election to undermine that result. The result was a result of the American voters who elected Donald

Trump under the Constitutional system of the United States. I just dug up an article that came out – it's a blog by a Rutgers

University professor named Alexander Motyl – from December 11th.

The headline is "Does a Ukrainian-Style Revolution Await Washington?" Then he says, "Ukrainians have seen the likes of Donald Trump before in ex-President Viktor Yanukovich. Both men

ran against strong women; Hillary Rodham Clinton and Yulia Timoshenko" – that's actually funny for people who have seen both of them – "and won by small margins" blah, blah, blah. Then they say that Trump is going to be very corrupt; and by flaunting his corruption openly and promoting a variety of extremist domestic and foreign policies, Trump will infuriate the

alienated half of the population.

What is this? Again, as Mrs. LaRouche said, you have a media that's drunk with their own narrative. The media was certain that Hillary Clinton was going to win the election. She

didn't win the election because she ignored at least half of the population of the United States – really more, because who knows about all the people who don't even vote anymore because they're so disgusted and demoralized. People do not think we should have a war with Russia, and they don't appreciate the leaders a quarter million dollars or whatever it is, to go speak at private Goldman Sachs meetings; not to mention what she did as Obama's Secretary of State in Benghazi, and I mean, the list goes on. You have this uproar; where does it come from? You have Obama moving into a walled in mansion, a compound, near the White House where he's going to live with his wife, Valerie Jarrett and his mother-in-law; and ostensibly is going to take over the "command" of 30,000 disaffected Americans who somehow have been able to pull themselves with countless millions of dollars from George Soros. Obama is a total creation; the guy could not organize his way out of a paper bag. The only reason he got to where he did is because certain forces – namely the British Empire – wanted to use him to carry out a particular agenda.

I think there are two ways in which the American people are a little bit mistaken that we have to set right. One is to be demoralized by all this nonsense, and say "Oh, these people are so powerful. Look at all these people; look at all these women who went to that march. We're not going to succeed." That's not true, because this whole thing is a fake; it's smoke and

mirrors.

It does not reflect the population; it's a highly funded operation. Then there are people – I spoke with one the other day – who say "Oh, no. Trump is doing a great job. He can handle it all. Besides, everyone knows of course we should talk

to Russia. What do you think they're supposed to do? No one disagrees with that." Well, that's true; and in the streets of

Manhattan what we are picking up is a very interesting response.

You may imagine Manhattan did not predominantly vote for Donald

Trump; but people are coming over to our tables and saying "I didn't vote for Trump, but I think we should be friends with Russia. I think the US should work with Russia and China.

What

do you have on Glass-Steagall?" There's a real thoughtfulness;

not the kind of hysteria and nonsense that the media would have

you believe.

What we're dealing with is something different than what it

appears. This is not a grass-roots movement of disaffected people who didn't like what Trump did on the travel ban. If they

were so concerned about those people, they would have impeached

Obama when he was droneing them and blowing up their countries.

Or, they would have impeached Bush. This is all fake. What we're dealing with is a foreign-directed – namely British Empire, Wall Street and London, that's what George Soros represents – attack on the United States per se; because at this

moment in history, if the United States will shift, if we can be

liberated from our recent relationship with the British Empire to join with China and Russia, then this trans-Atlantic imperial bankrupt system is finished forever. The future of mankind is extremely bright, and we can consider what Earth should look like; what the Solar System should look like; what the galaxy should look like, not just centuries from now, but millennia from now. What are the potentials for the human species, which is the natural thing that human beings would like to consider.

So, I just want to underscore that it's very urgent that the viewers of this broadcast and the collaborators with LaRouche really try to think with Mr. and Mrs. LaRouche and to join us in fighting this through in the short term right now. What Mrs. LaRouche has identified as a flank, as Matt said, on the 23rd of this month, you have the third anniversary of the coup in Ukraine. It's a beautiful example; and we will be having demonstrations across the country. We'll be having a rally here in Manhattan; we haven't yet selected the location, but we will be out on the streets. We will be calling the press; we will be getting out letters to the editor. There will be articles, some of which have been posted. There are articles in this week's {Hamiltonian} that viewers may find very useful. The idea is to set the record straight on what happened in the Ukraine; because remember, why do we have sanctions on Russia? We have sanctions on Russia because we say that Russia invaded Crimea; but

Russia

did not invade Crimea. Victoria Nuland, formerly of the Dick Cheney administration, got deployed \$5 billion that was channeled

through the US State Department to overthrow the democratically-elected government of Ukraine and replace it with

a bunch of literal Nazis – people who march around the street with torches with giant photos of Bandera, the guy who worked with Adolf Hitler to brutally exterminate tens of thousands of people – Jews, Poles, etc. – in Ukraine. They are honoring that legacy today. What happened with Crimea is, a referendum was held; Crimea was part of Russia originally, and 80% to 90% of

the people there speak Russian, are Russian. So, you get a bunch

of Nazis in place in Kiev, and many people in Russia, almost every Russian family lost someone in World War II fighting the Nazis. You have a Nazi regime in Kiev. They held a referendum

and decided that they did not wish to part of that. As you may

know, there have been no videos of massive protests against Russia and Putin in Crimea; there is no big movement in Crimea to

{not} be part of the Russian Federation, because they decided to

join with Russia. So the whole thing is a complete lie and a fraud. If you start by dismantling that, then all of the other

crap about Putin this and sanctions that, flies out the window;

and what you can see is what Matt said earlier Kucinich identified. Somebody is trying to put two nuclear superpowers on

a collision course; and that has to be stopped. The Trump Presidency has to be successful; because if the Trump

Presidency
is successful, then mankind has a potential to be successful
in
getting through this.

The day of action is extremely important; it's
extremely
important what people can take from our website to organize,
that
you get this out. We're also planning a dossier; the dossier
will expose George Soros, who still – unfortunately – quite
active. It will be very important to get this out, and I
would
like people to be very clear to think big. It's the British
Empire; it's an outside operation. This has nothing to do
with
what you're presented with in the footage on the ground. So,
that's what I can say about it.

OGDEN: I would just reiterate what you just said. There is
an
apparatus in the United States which an American should be
very
angry about this; in our name, in the name of the United
States,
is trying to drive the world into a thermonuclear war. This
apparatus, which should have left power with the change of the
Presidency, is still implanted and is attempting to continue
this
drive towards thermonuclear war; even though the elected
Presidency has decided to take a different course. That was
actually one of the elements that was very clear during the
Trump
press conference that occurred yesterday, that Helga LaRouche
cited. I'd like to play an excerpt from that actually in just
one moment, but before we move on, Diane you cited that the
article that's in this week's {Hamiltonian} tells the true
story

on what happened in Ukraine; this is titled "Anglo-American War

Party Seeks to Blow Up Ukraine, Wreck US-Russian Prospects". That's available on the LaRouche PAC site.

Then, in fact, going back to 2014 – almost three years ago

– {Executive Intelligence Review} put together a dossier at that

time that told the true story of what was happening on the ground

in Ukraine. The title of that was "British Imperial Project in

Ukraine; Violent Coup, Fascist Axioms, Neo-Nazis"; and that's

available also on the EIR website. So, a lot of that material will be included in this new dossier that's being put together.

But, let me go and take you to this press conference yesterday that President Trump delivered at the White House. We're just going to play a short, three-minute excerpt; but in that excerpt you'll see that he's very clear that despite this propaganda that a US-Russia cooperation would be some kind of big, bad thing, he says that no, in fact, this would be a very good thing, not a bad thing. We're two nuclear superpowers and

nobody wins that war. So in fact, a US-Russia cooperation is a

very positive thing; not a negative thing. So, let me just play

a little bit of that for you right now:

PRESIDENT TRUMP: [T]he whole Russian thing, that's a ruse.

That's a ruse. And by the way, it would be great if we could get

along with Russia, just so you understand that.

Now tomorrow, you'll say "Donald Trump wants to get along

with Russia, this is terrible." It's not terrible. It's good. We

had Hillary Clinton try and do a reset. We had Hillary Clinton give Russia 20 percent of the uranium in our country. You know what uranium is, right? This thing called nuclear weapons like lots of things are done with uranium including some bad things.

Nobody talks about that. I didn't do anything for Russia.

I've done nothing for Russia. Hillary Clinton gave them 20 percent of our uranium. Hillary Clinton did a reset, remember? With the stupid plastic button that made us all look like a bunch

of jerks. Here, take a look. He looked at her like, what the hell

is she doing with that cheap plastic button?

Hillary Clinton – that was the reset, remember it said reset? Now if I do that, oh, I'm a bad guy. If we could get along

with Russia, that's a positive thing. We have a very talented man, Rex Tillerson, who's going to be meeting with them shortly

and I told him. I said "I know politically it's probably not good

for me." The greatest thing I could do is shoot that ship that's

30 miles off shore right out of the water.

Everyone in this country's going to say "oh, it's so great."

That's not great. That's not great. I would love to be able to get along with Russia. Now, you've had a lot of presidents that

haven't taken that tack. Look where we are now. Look where we are

now. So, if I can – now, I love to negotiate things, I do it really well, and all that stuff. But – but it's possible I won't

be able to get along with Putin.

Maybe it is. But I want to just tell you, the false reporting by the media, by you people, the false, horrible, fake

reporting makes it much harder to make a deal with Russia. And probably Putin said "You know?" He's sitting behind his desk and

he's saying "You know, I see what's going on in the United States, I follow it closely. It's going to be impossible for President Trump to ever get along with Russia because of all the

pressure he's got with this fake story." OK?

And that's a shame because if we could get along with Russia

– and by the way, China and Japan and everyone. If we could get

along, it would be a positive thing, not a negative thing.

â€œ Look, it would be much easier for me to be tough on Russia, but then we're not going to make a deal.

Now, I don't know that we're going to make a deal. I don't

know. We might. We might not. But it would be much easier for me

to be so tough – the tougher I am on Russia, the better. But you

know what? I want to do the right thing for the American people.

And to be honest, secondarily, I want to do the right thing for

the world.

If Russia and the United States actually got together and

got along – and don't forget, we're a very powerful nuclear country and so are they. There's no up-side. We're a very powerful nuclear country and so are they. I have been briefed. And I can tell you one thing about a briefing that we're allowed

to say because anybody that ever read the most basic book can say it, nuclear holocaust would be like no other. They're a very powerful nuclear country and so are we. If we have a good relationship with Russia, believe me, that's a good thing, not a bad thing.

OGDEN: That's directly to the point, and that argument can't be argued with. One thing that I think is very important that he included in that answer was not only would it be important for us to get along with Russia, but it would also be important for us to get along with China, with Japan, and all the other countries.

But the fact that he named those three countries in specific, I think is extremely significant from the standpoint of Helga LaRouche's point. That now is the time for us to have a new great power relationship with these leading countries – China and Russia primarily – and change the strategic geometry of the whole planet, but also have a completely new economic order. That's now the leading point with this campaign to say OK, Trump should reciprocate Chinese President Xi Jinping's offer to join the AIIB and join the New Silk Road; and should attend this summit that's coming up in May in China. And announce, look we're going to join this New Silk Road; we're going to join this new economic paradigm; we're going to build some big projects; and we're going to create a miraculous, dramatic economic recovery for the United States.

I should just mention, just yesterday down in Houston, Texas, there was a significant event that the Schiller Institute

participated in at Texas Southern University. The title of this

was "A New Paradigm: Peace Through Economic Development; the Role

of China's Belt and Road Initiative. Will the USA Join?" I got

a few pictures from this event that I just want to show you. You

can see this first picture here is the three featured speakers sitting at the table there; the Texas Southern University sign.

This is the moderator introducing them. The next picture, the first speaker was Dr. Yunhin Chao[ph] who's the Deputy Consul General of China. You can see on the screen there his power point; it's titled "The Belt and Road Initiative". The next picture, we've got Mrs. Ra Kolif [ph], who's the Consul General

of Egypt. And you can see on the screen there, "Egypt and the New Silk Road"; that's the subject of her power point presentation. The third picture is Mr. Brian Lantz, who is a representative of the Schiller Institute down in Houston, Texas.

And of course, you can see the graphic there, "The World Land-Bridge"; and that's the Schiller Institute's initiative to

expand the idea of the New Silk Road into a World Land-Bridge concept, which obviously the United States would have to be a major player in.

As I said, this is an initiative that Helga LaRouche has

called for; for Donald Trump to attend this summit in China and

say we're going to work together and we're going to join the New

Silk Road. And we are in the process of updating this pamphlet,

"The United States Joins the New Silk Road"; this is going to be

an updated completely new, revamped edition of this pamphlet which will be very important for that initiative.

But I did want to call people's attention to some of those

clips from the press conference, because I'm sure people have seen a lot of coverage of this; but some of the most substantial

elements of this probably have not received the play in the mass

media that they absolutely should be receiving.

So, let me just ask, Diane, if you want to add anything on

that in particular. I do also want to say that we have the Congress back in their districts right now. Congress has left session; they are now conducting town hall meetings and coffee times and all kinds of face-to-face time with the members of Congress. Now is the perfect time to go and put these three initiatives on the table; starting with our campaign to force Glass-Steagall onto the agenda. There is a lot of material for

you to use; you can even print out a copy of this petition and bring it to these town hall meetings and help us collect signatures. But I would emphasize that it's very important to centralize these signatures on the LaRouche PAC website. You can

text "GSACT" to 52886 as a way to sign this petition; and then you can also visit the LaRouche PAC action center –

<https://lpac.co/trumpsotu> – to sign the petition. We will be publishing a petition watch over the next ten days; and this is

obviously a countdown to President Trump's address to the joint

session of the United Staes Congress, which is scheduled for

February 28th when Congress returns. The ball is in your court in terms of attending these town hall meetings around the country and helping us put this onto the agenda.

But Diane, is there anything you want to say in closing?

SARE: Just one thing I wanted to – on behalf of LaRouche PAC and the Policy Committee – congratulate Russia for having the dedication to revive the Alexandrov Ensemble; which gave their first performance I think yesterday. This is extraordinary. This was a horrific loss of an entire ensemble, and they auditioned over 2000 people, had their first rehearsal about three weeks ago, and have restored a very important cultural institution both for their nation and the world. I think it underscores what is precious about mankind and the value of our nations collaborating together in friendship on the most beautiful levels of what is universal. So, I did just want to add that.

OGDEN: I do find it ironic, with all of the flurry around the resignation of Michael Flynn, the pretext or occasion of his call to the Russian ambassador was to express his condolences for the loss of the Alexandrov Ensemble on Christmas Day, when their plane crashed and so many of those artists lost their lives. That's something that the Obama administration did not do; did not even acknowledge this major loss that the Russian people felt. So, that's just something to be said.

Let me just close this broadcast. I'd like to thank you, Diane, for joining us. And let me just review: We do have

the petition and I cannot repeat enough that we need to increase – at a very rapid pace – the number of signatures on that petition over the coming ten days. We will be publishing this updated dossier on the color revolutions, the truth of what happened in Ukraine and the danger of what is happening in the United States.

There will be an International Day of Truth next Thursday, February 23rd, which Helga Zepp-LaRouche has called for. And we are updating our call for the United States to join the New Silk Road in the lead-up to this upcoming conference which will be happening in a few months in China. So, those are the three initiatives.

Thank you very much for joining us here today; and please stay tuned to larouchepac.com.

Kinas Global Times appellerer til Trump om at ændre Obamas mislykkede

politik for Nordkorea

14. feb., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis avis, Global Times, publicerede i dag en lederartikel, »Vil Trump revidere Washingtons politik for Nordkorea?«, som appellerer stærkt til Trump om at gøre en ende på Obamas idiotiske politik med simpelt hen at give Kina skylden for Nordkoreas fortsatte atomvåben- og missilprogrammer, alt imens man udvider sanktionerne og truer med at invadere Nordkorea.

»Hvis Trumps regering falder ind i den forgangne amerikanske tankegang over Pyongyang«, lyder lederartiklen, »kunne spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben enten sidde fast i et dødvande under hans præsidentskab, eller også risikerer man muligheden for en atomkrig på den Koreanske Halvø og bringer denne krise til en afslutning i et massivt blodbad«.

De adresserer årsagen til krisen: »Trump må forstå, at Nordkoreas forfølgelse af atomvåben er en ekstrem respons, forårsaget af resterne af den Kolde Krig på halvøen. Det er et problem mellem Washington, Seoul og Pyongyang snarere, end det er et problem mellem Kina og Nordkorea. Hvis der ikke finder et tøbrud sted i USA's og Sydkoreas relationer med Pyongyang, vil Kina ikke være i stand til at ændre sidstnævntes beslutning om at opgive dets atomvåben.« De påpeger, at Pyongyang responderer til de øgede trusler og afvisningen af at forhandle »som en grund til at fremskynde deres atom- og missilprøveopsendelser«.

Kina, bemærker de, »har gjort mest for at løse spørgsmålet. Beijing havde arrangeret sekspartsforhandlinger og tilsluttet sig internationale sanktioner mod Nordkorea. Dets relationer med Pyongyang har forandret sig mest pga. sanktionerne, hvor Kina har betalt en diplomatisk pris«.

FN's Sikkerhedsråd fordømte i går enstemmigt Nordkorea for dets seneste missilprøveopsendelse, men greb ikke til

yderligere handling.

Foto: Nordkorea afprøver et nyt missilopsendelsessystem, april, 2016.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2017: Vestlige efterretningsjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

Lovende strategiske forandringer – men Europas politikere er forblindede af geopolitik. Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye allianceer, der potentielt kan etablere et

højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberaler eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdenscene.

Selv sådanne tidligere, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang, Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings »kinesiske drøm«.

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbryggeri og tilbød at bygge en magnettogs linje mellem Washington og New York, hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og

havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolandene ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med *Isvestiya* gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejs politik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China Daily*, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i

Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanske går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den lange ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på, at repræsentanten for EU-establisementet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsdagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi

Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højtkvalificerede og produktive arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kultveilte, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe 700.000 amerikanske, produktive jobs.

EIR stiller spørgsmål til udenrigsminister Samuelsen om relationer med Rusland og Kina

København, 10. feb., 2017 – EIR stillede det første spørgsmål til den danske udenrigsminister Anders Samuelsen (Liberal Alliance) på en pressekonference i dag på det Internationale Pressecenter.

EIR (identifierer sig): Dette spørgsmål drejer sig om relationerne med Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling definerer i stigende grad den økonomiske verdenspolitik. Det er blevet promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anføres nu af Kinas Bælt-og-Vej-initiativ i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS og 70 andre lande.

Du har tidligere sagt, at Danmark bør følge USA's politik. Der er nu en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme. Trump har, med begyndelse i sin telefonsamtale med Putin, lovet at normalisere relationerne med Rusland, at have økonomisk samarbejde og at bekæmpe Islamisk Stat. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB. Vi du arbejde for, at Danmark bringer den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Udenrigsminister Anders Samuelsen svarede, at han engang har sagt, at Danmark kun skal følge USA, så længe, vi deler de samme værdier, og at det så er vigtigt at stå sammen, som han håber, vil ske, selv om der finder en diskussion sted om, hvor USA er på vej hen under den nye præsident.

Men ligesom i en familie, så er det vigtigt at påpege, hvis de anden part ikke går i den rigtige retning. Det var, hvad han gjorde, da han løftede pegefingeren i opposition til præsidentens visumpolitik (imod de syv lande).

Det er i alles interesse at have gode relationer med Rusland og Kina, og han mente, at det var en god ting, at den nye, amerikanske ambassadør til FN fortsatte linjen med krav om at opretholde sanktionerne mod Rusland og lægge pres på Rusland for at opfylde Minsk-aftalerne. Der bør være en dialog med Rusland, og de bør overholde international lov.

Med hensyn til Kina, så ser han frem til sit besøg dér i

slutningen af marts.

Xinhua interviewer Helga Zepp-LaRouche om nye relationer mellem USA og Kina

11. feb., 2017 – Kinas nyhedsbureau Xinhua publicerede det følgende interview, dateret Berlin, 10. feb., med Helga Zepp-LaRouche, med overskriften, »Interaktioner mellem kinesiske og amerikanske ledere 'viser tegn på meget positive bånd', siger tysk ekspert«.

»De seneste interaktioner mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den amerikanske præsident Donald Trump, især deres seneste samtale over telefon, viser meget positive tegn på muligheden for at udvikle en ny type bilaterale relationer, sagde en tysk ekspert fredag.«

»'Præsident Trumps brev og efterfølgende opringning til præsident Xi Jinping er meget positive tegn på, at han virkelig ønsker at udvikle en konstruktiv relation med Kina', sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af den tyskbaserede tænkentank Schiller Instituttet, i et eksklusivt interview med Xinhua.«

»Eksperten sagde, at hun var overbevist om, at de positive tegn ville være med til at virkeliggøre Kinas forslag om at bygge en ny type af relationer mellem større lande, hvori optræder ikke-konflikt, ikke-konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde.«

»'Jeg mener, at vi står ved begyndelsen til helt nye regelsæt

for relationer mellem verdens større nationer. Geopolitik vil snart være noget fra fortiden', sagde Zepp-LaRouche som svar på et spørgsmål om udsigterne for de langsigtede bånd mellem Kina og USA.«

»Med en analyse af den nuværende dynamik i relationerne mellem stormagter, mente Zepp-LaRouche, at en ny platform for internationale relationer, baseret på win-win-samarbejde, kan opnås.«

»'Dette har potentiiale til at skabe en ny æra for menneskeheden, virkeliggørelsen af præsident Xis vision' om at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles skæbne, sagde hun. 'Et nyt paradigme, noget, som jeg ville kalde for civilisationens modenhedsalder, er inden for rækkevidde.'«

»I deres telefonsamtale fredag, den første, siden Trump indtrådte i sit embede i januar måned, lovede Xi og Trump at styrke win-win-samarbejde inden for sådanne områder som økonomi, handel, investeringer og internationale anliggender, og at udvikle en konstruktiv relation mellem Kina og USA.«

Foto: Zepp-LaRouche præsenterer EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, på et symposium i september, 2015, i Beijing, i anledning af udgivelsen af oversættelsen af rapporten til kinesisk

EIR spørger udenrigsminister Anders Samuelsen om forholdet

til Rusland og Kina, den 10. februar 2017

På det Internationale Pressecenter, København.

EIR: Jeg har et spørgsmål angående forholdet til Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling er i stigende grad i færd med at afgøre den økonomiske politik i verden. Dette paradigme har været promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anført af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ, i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS-nationerne og 70 andre nationer.

Du har tidligere sagt, at Danmark burde følge USA's politik.

Nu er der en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme.

Trump har, begyndende med sin telefonsamtale med Putin, lovet, at han vil normalisere forholdet til Rusland, for at opnå økonomisk samarbejde og for at bekæmpe IS. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank).

Vil du arbejde for, at Danmark bringer Den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Hør udenrigsministerens svar på videoen.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, EIR, med overskriften, »**Vælg derfor livet**«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »**Fire Nye, Økonomiske Love**« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel

og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoén den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserende ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskningsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og

samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinias »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de

har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevist om.

- Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrid ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begges interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

- Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnellen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancing i

2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches »**Fire Nye Love**«. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Briterne trækker stoppeklodserne væk for ødelæggelse af Trump – Den nøgterne

verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er lidet nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår

Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab, som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs ('amicus curiae'[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »uamerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhadt i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup

imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. EIR har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin.(definition Wikipedia).

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

»Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«

Af Helga Zepp-LaRouche.

**Tale ved Schiller
Instituttets konference i
Manhattan,
New York, 4. februar, 2017**

I stedet for at træne en meget mistænkelig og tvivlsom libysk kystvagt til at holde flygtningene tilbage i Afrika, ville det så ikke give bedre mening, hvis de europæiske nationer gik sammen med Kina og andre, som Japan og Indien, der allerede er involveret i Afrika, om udviklingen af det afrikanske kontinent?

Præsident Xi Jinpings formulering, at det, vi må bygge, er et fællesskab – et samfund – for menneskehedens fremtid, baseret på win-win-samarbejde, er præcis måden at se dette på. Dette er ikke et nulsumsspil, hvor én nation vinder, og de andre taber; men det er derimod et nyt perspektiv, hvor alle lande på denne planet kan arbejde sammen for alles fordel.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**RADIO SCHILLER den 6. februar
2017:**

**Kampen om indholdet i Trumps
præsidentskab
og den nye verdensorden**

Med formand Tom Gillesberg

**Helga Zepp-LaRouche foreslår
en stor,
international konference til
udbredelse af
gensidig, vestlig-kinesisk
kulturforståelse.
Fra Schiller Institutets
konference i**

Manhattan, New York, 4. februar, 2017

Denne tradition i europæisk filosofi, som vi kalder humanisme, er fuldstændig i opposition til liberalisme, og den er langt, langt mere i overensstemmelse med konfucianisme, end det generelt antages.

Problemet med vestlige bøger og vestlig universitetsuddannelse er, at det i meget lang tid har været optaget af de mennesker, der vandt krigene, af oligarkiet; af de mennesker, der forsøger at undertrykke denne kreativitet i befolkningen. Jeg mener, vi ville gøre den Anden Renæssance en meget stor tjeneste ved at arrangere et symposium, der skulle udarbejde disse paralleller i langt højere grad. Jeg mener, at dette faktisk er afgørende for forståelsen af folk fra de forskellige kulturer.

(Her følger først en opsummering af dr. Patrick Hos præsentation på konferencen, som efterfølges af Helga Zepp-LaRouches respons, inkl. et spændende forslag.)

Patrick Ho er leder af China Energy Fund, der er anerkendt i FN, og han har været en fremtrædende person i at bringe Bælt-og-Vej-politikken til FN, men også til den amerikanske befolkning. Dette er anden gang, han taler for Schiller Institutets i løbet af den seneste to en halv måned. Første gang pointerede han, at han var glad for at tale for et publikum med forskellige slags amerikanere. Denne gang fokuserede han mere på de kulturelle aspekter; han sagde, at han ønskede at kommunikere, hvad det vil sige at være kineser ... »kinesisk-hed« ...; dens mere end 5000 år gamle historie. Han mente, at det, der definerede landet, var folkets kulturelle sammenhæng; fælles sprog; civilisationens kontinuitet. Han dækkede en meget lang periode, men fokuserede især på de tre 'bank på døren'; da Kina bankede på Vestens dør, og de

reaktioner, de fik, gode og knap så gode; de tre perioder med Silkevejen – den ene i det andet århundrede f. Kr., da Zhang Qian rejste til Vesten; dernæst foretog admiral Zheng He rejser, hvor han nåede østkysten af Afrika og den arabiske verden i det 14. århundrede og bragte aspekter af vestlig kultur med tilbage (inkl. giraffer, som gjorde et stort indtryk!). Dette blev lukket ned. Dernæst, efter Det britiske Imperiums angreb i det 19. århundrede med to opiumkrige, besluttede kineserne at gå i gang med en vis modernisering, så de kunne bevare en nation. Han gennemgik hurtigt Sun Yat-sen; revolutionen i 1911; Nixons møde med Mao i 1972; Deng Xiopings »Socialisme med kinesisk karakter« i 1979; og Xi Jinpings Ét Bælte, én vej-initiativ.

I en anden del diskuterede han især relationen til Vesten gennem nogle jesuitermissionærers forsøg på at bringe kristendommen til Kina; igen gik det godt på et bestemt tidspunkt, men brød så sammen. Disse missionærer var i kontakt med Leibniz. *I Ching* havde en stor virkning på Leibniz: det binære system, som er basis for computersystemerne i moderne tid, og også DNA-koden.

Han satte kinesiske værdier i disse perioder op i kontrast til vestlige synspunkter. For eksempel: vægt på det individuelle i Vesten som vigtige værdier, men som gav diverse problemer. Hvorimod vægten i Kina ligger på familie, sociale relationer, kultur.

Der var en hel del mere, det ikke giver mening at forsøge at opsummere, men det var del af en dialog mellem dr. Ho og Helga Zepp-LaRouche og publikum.

(Efter dr. Hos powerpoint-præsentation gav fr. Zepp-LaRouche

et svar, der omfattede et vigtigt forslag.)

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et meget spændende perspektiv, men jeg vil faktisk foreslå, Patrick, at vi arrangerer en stor begivenhed, måske en international konference, for jeg mener, at kendskab til kinesisk kultur, men også til vestlig kultur, faktisk ikke er tilstrækkelig kendt af den anden part.

Jeg var f.eks. en gang i Kina, og jeg søgte efter lærde (akademikere), der kendte Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), som er den vigtigste lærde person og store tænker fra det 15. århundredes Europa.[1] Jeg fandt en enkelt professor, der var bekendt med Nicolaus Cusanus. Dette er typisk, for det, du sagde om forskellen mellem vestlige værdier og kinesiske værdier, for jeg mener, at, på grund af den britiske indflydelse i universiteterne – i hele verden, men, mener jeg, også i Kina på et tidspunkt – så, mange gange, tager folk fejl af humanisme og liberalisme. Og det er virkelig ikke sandt.

Vi taler ikke om Aristoteles-traditionen. Vi taler ikke om visse traditioner i Europa, som dernæst førte til visse former for Oplysningstiden, den franske oplysningstid, den engelske oplysningstid, der, som du rigtigt sagde, er stærkt centreret om individets rolle og liberalisme og så fremdeles.

Men det er netop den tradition, der blev afvist af det, vi anser for at være den positive, præ-sokratiske tradition; Platon; Augustin; Cusanus; Kepler; Leibniz; Schiller; og inden for videnskab, Riemann; Einstein og ligesindede tænkere. Så der har foregået en langt større kamp i den europæiske traditions civilisation, end de fleste mennesker faktisk ved. Hele fremskridtet inden for videnskab, kultur og klassisk kultur kommer som følge af afvisningen af den liberalistiske tradition. Oligarkiet har benyttet sig af en bevidst krigsførelse i forsøg på at få folk væk fra ideen om menneskelig kreativitet.

Jeg og også nogle andre i Schiller Instituttet sammenlignede ideerne hos Konfucius og Mencius med visse ideer og filosoffer i vesten, og dér finder man langt større enhed. For eksempel har denne Nicolaus Cusanus, som jeg nævnte, ideer, der absolut stemmer overens med *Li* og ideen om *Ren* hos Confucius[2]; såsom, han har denne idé – hvis *Li* er >at gøre det rette på rette tid og rette sted [som dr. Ho tidligere havde nævnt], så har Nicolaus Cusanus denne idé om, at hvert mikrokosmiske element, hvert menneske, kun fuldt ud kan udvikles, hvis man bidrager til harmonien i det makrokosmiske element gennem at udvikle alle de andre mikrokosmiske elementer, og vice versa. Dette er præcis [ideen om] »win-win-samarbejde« blandt mennesker. Det er ideen, der lå til grund for den Westfalske Fred: denne fred er kun mulig, hvis man respekterer den andens interesse.

Og Leibniz var jo så lydhør over for kinesisk filosofi, fordi han selv var fortsættelsen af denne Nicolaus Cusanus, og Leibniz havde denne idé om, at hvert menneske er en monade (enhed); hvert menneske indeholder sit eget, skabende intellekt i universets helhed, og overensstemmelse er kun mulig, hvis der er en harmonisk udvikling af alle disse evner; og dette førte til [USA's] Uafhængighedserklæringen og 'stræben efter lykke', som ikke er »lykke« i betydningen held, men som netop er opfyldelsen, udviklingen, af alle potentialer, der er indlejret i det menneskelige væsen. Så dette er altså indlejret i mennesket.[3]

Denne tradition i europæisk filosofi, som vi kalder humanisme, er fuldstændig i opposition til liberalisme, og den er langt, langt mere i overensstemmelse med konfucianisme, end det generelt antages.

Problemet med vestlige bøger og vestlig universitetsuddannelse er, at det i meget lang tid har været optaget af de mennesker, der vandt krigene, af oligarkiet; af de mennesker, der forsøger at undertrykke denne kreativitet i befolkningen. Jeg mener, vi ville gøre den Anden Renæssance en meget stor

tjeneste ved at arrangere et symposium, der skulle udarbejde disse paralleller i langt højere grad. Jeg mener, at dette faktisk er afgørende for forståelsen af folk fra de forskellige kulturer.

Nicolaus Cusanus sagde, at, den eneste grund til, at folk fra forskellige kulturer kan forstå hinanden, er, at de hver frembringer videnskabsfolk og kunstnere, der udvikler universelle principper, som man kan videreforside. Det er grunden til, at musikere fra forskellige nationer kan være i samme orkester; eller grunden til, at videnskabsfolk kommer til de samme konklusioner i en videnskabelig opdagelse, præcis, som man udviklede det binære system. Jeg mener, at der er langt flere skatte at finde både for Vesten ved at lære fra Kina, så vel som også, at det kinesiske folk forstår, ikke den liberale undervisning af historie og idéfilosofi, men ved virkelig at gå til de originale kilder, som de var, og som de var drivkraften bag Vestens fokus. Så dette er meget spændende, og jeg håber, vi kan arrangere noget langs disse retningslinjer. [applaus]

□(Video og engelsk udskrift af Helgas hovedtale vil snarest blive udlagt her på hjemmesiden).

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Kinas kyst, »Den Eurasiske Landbros Terminal Øst«, 1996.

[1] Se: Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche:

»En hyldest til Nicolaus af Cusa; En dialog mellem kulturer«.

[2] Se: Temaartikel: »Xi Jinpings Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur«.

[3] Se: Temaartikel: »Gottfried Leibniz – et fantastisk, optimistisk geni«.

